

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/105/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416010482
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4416010482.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci obžalovaného O. U., pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Tr. zák., o odvolaniach obžalovaného a poškodenej H. U. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 03.10.2019, sp. zn. 2T/108/2016, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 02.06.2020, takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku obžalovanému

O. U., narodenému XX.XX.XXXX v B., trvale bytom Z.,
D. č. XXXX/XXA, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou,

u k l a d á

podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 26 (dvadsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona ho zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

II.

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku odvolanie poškodenej H. U., narodenej XX.XX.XXXX z a m i e t a, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

o d ô v o d n e n i e :

Horeuvedeným rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný O. U. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

potom, čo si dňa 22.09.2015 v čase po 13:30 hod. v bližšie neurčenom čase a na nezistenom mieste, nezisteným spôsobom, zadovážil kreditnú kartu číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, vydanú spoločnosťou Cetelem Slovensko a. s. Bratislava, bez súhlasu jej držiteľky H. U., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom D. R., D. XXXX/XX, túto dňa 22.09.2015, v čase o 14.00 hod. v meste S. na ulici C. X, neoprávnené

trikrát použil pri pokuse o výber finančnej hotovosti v bankomate Slovenskej sporiteľne a.s. Bratislava, číslo terminálu XXXXXX, ktoré boli neúspešné a k výberu finančnej hotovosti nedošlo.

Zato mu uložil podľa § 219 odsek 1, § 38 odsek 2, 4, § 37 písmeno m/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku poškodenú H. U. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Uvedený rozsudok napadli odvolaniami:

- ihneď po jeho vyhlásení obžalovaný, proti všetkým jeho výrokom,
- poškodená, proti výrokom o vine a treste.

V písomnom zdôvodnení odvolania obžalovaný prostredníctvom obhajcu poukazoval nato, že okrem znaleckého posudku z odvetvia kriminalistickej antropológie, ktorý dôkaz je nedostatočný, neexistuje žiaden iný dôkaz, ktorý by ho usvedčoval. Nie je tu daná ani ucelená reťaz nepriamych dôkazov a teda malo byť postupované podľa zásady in dubio pro reo. Poukazoval aj na predchádzajúce oslobodzujúce rozhodnutia súdu I. stupňa. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, c/, d/ Tr. por. a navrhol podľa § 322 odsek 3 Tr. por. oslobodiť ho spod obžaloby z dôvodu § 285 písmeno c/ Tr. por. vo vlastnoručne písomnom odôvodnení odvolania rovnako poukazoval na to, že nebolo preukázané, že identifikovanou osobou je on, pretože zo štyridsiatich všeobecných znakov bolo zhodných len tridsať a zhoda bola len na treťom stupni. Súd I. stupňa ho dvakrát oslobodil a ďalšie dôkazy nevykonal a preto musí odstrániť závažné rozpory. Navrhol po zrušení napadnutého rozsudku ho oslobodiť spod obžaloby a domáhal sa „vypracovania znaleckého posudku, či v inkriminovaný deň mohol spáchať skutok, ktorý mu je kladený za vinu“.

Prokurátor okresnej prokuratúry vo vyjadrení k odvolaniu obžalovaného uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a dôvodný a odvolacie námietky obžalovaného považuje za neopodstatnené.

Poškodená sama v písomných dôvodoch odvolania vyjadrila nesúhlas s napadnutým rozsudkom, pretože ho považuje za nesprávny a v rozpore s vykonanými dôkazmi, ktoré súd nesprávne vyhodnotil, dospel k nesprávnym zisteniam, vec nesprávne právne posúdil, pretože dôkazy svedčia o vine obžalovaného nielen za zneužitie jej platobnej karty, ale aj z krádeže jej kabelky. Poukazovala, okrem svojej výpovede, na ostatné dôkazy, ktorými bola vina obžalovaného spoľahlivo preukázaná pri oboch trestných činoch.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný zotrval na písomných dôvodoch odvolania s tým, že v spise je konštatovaných len dvadsaťpäť znakov, odsúdenie, ktoré bolo považované za priťažujúcu okolnosť, bolo zahladené a preto sa domáhal použitia zásady in dubio pro reo a oslobodenia spod obžaloby alternatívne vzhľadom na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 0:0 navrhol podstatne znížiť uložený trest. Navrhol odvolaniu vyhovieť a odvolanie poškodenej zamietnuť ako nedôvodné.

Poškodená na verejnom zasadnutí zotrvala na písomných dôvodoch odvolania.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí považoval napadnutý rozsudok za správny, avšak navrhol uložiť obžalovanému súhrnný trest, odvolanie poškodenej navrhol zamietnuť ako podané neoprávnenou osobou.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

Odvolací súd v rámci uvedenej prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku súd I. stupňa vykonal dokazovanie v súlade s príslušnými ustanoveniami

Trestného poriadku za dodržania zásad tzv. kontradiktórneho procesu, ktoré boli zakomponované do zákona.

Odvolací súd konštatuje, že vydaniu napadnutého rozsudku predchádzali rozhodnutia odvolacieho súdu pod sp. zn. 1To/61/2017 z 26.10.2017 a 1To/82/2018 z 13.11.2018, pričom posledný z nich bola vec vrátená súdu I. stupňa len ohľadne bodu II., teda skutku právne kvalifikovanému v obžalobe ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Tr. zák., pričom výrok o oslobodení obžalovaného zo skutku pod bodom I. obžaloby, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Tr. zák. nadobudol právoplatnosť uznesením odvolacieho súdu.

Odvolací súd v ostatnom svojom uznesení poukázal na nedostatky, ktorých sa súd I. stupňa dopustil pri hodnotení dôkazov vo vzťahu ku skutku pod bodom II. (strany 3 až 4). Súd I. stupňa viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil odvolací súd, vykonal opätovne hodnotenie dôkazov svedčiacich v neprospech i prospech obžalovaného s osobitným zameraním na znalecké dokazovanie posudkom KEÚ PZ Bratislava (strany 4 až 9). Na tomto základe dospel k správne právnemu záveru, že osobou, ktorá je zachytená na kamerovom zázname bankomatu Slovenskej sporiteľne na adrese S., C. X, je obžalovaný, keď správne vyhodnotil záver o vysokej pravdepodobnosti identifikácie (stupeň 3 z 5 bodovej stupnice), na základe porovnania skupinových i zvláštnych jedinečných znakov hlavy a tváre, keď bola zistená zhoda pri väčšom počte viditeľných znakov, ktoré boli u obžalovaného, keď 5 všeobecných znakov môžu mať viacerí ľudia, ale nie taký počet, ako bol zistený v tomto prípade u obžalovaného. Nemenej významný fakt, že u obžalovaného sa jedná o „modus operandi“ v páchaní trestnej činnosti (viď rozhodnutia vo veciach OS Bratislava II. 5T/93/2011, OS Bratislava V. 2T/37/2012). Z uvedeného je možné konštatovať, že obžalovaný má skúsenosti s páchaním tejto špeciálnej trestnej činnosti a má sklony k jej páchaniu.

Už v ostatnom uznesení odvolací súd poukázal aj na kvalitatívny rozdiel medzi jednotlivými bodmi 2 - 4, kde len pri bode 2 (osobu nie je možné vylúčiť ani potvrdiť) je možno konštatovať možnosť aplikácie „in dubio pro reo“. Pri zvyšných bodoch začínajúcich od bodu 3 je možné konštatovať väčšie či menšie stotožnenie páchatela.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne poukázal na obsahy vo veci vykonaných dôkazov, právne úvahy, akými sa riadil pri hodnotení dôkazov a právne závery, ku ktorým dospel (strany 4 - 9). Pretože tento postup súdu I. stupňa zodpovedá kritériám vyplývajúcim z § 2 ods. 12 Tr. por. odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd zistil, že súd I. stupňa na základe správneho vyhodnotenia dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam tak, ako tieto vyplývajú z tzv. skutkovej vety napadnutého rozsudku.

Odvolacie námietky obžalovaného sú súčasťou jeho obhajoby, ktorú prezentoval aj v konaní pred súdom I. stupňa a s touto sa súd I. stupňa aj správne spôsobom vysporiadal. Aj podľa názoru odvolacieho súdu dôkaz - znalecký posudok KEÚ PZ, ako objektívny dôkaz, z ktorého vyplýva stupeň vysokej pravdepodobnosti pri zhode väčšieho počtu viditeľných znakov (teda znakov, ktoré bolo možné zistiť zo zachyteného kamerového záznamu) postačuje na usvedčenie obžalovaného. Jeho obhajobu (alibi), spočívajúcu v tom, že v inkriminovanom čase bol ošetrovaný a bola mu nasadená sadrová dlahá, nemožno akceptovať. I napriek tomu, že tieto okolnosti boli preverované výsluchmi ošetrojúceho lekára i zdravotnej sestry, nebolo ani ich výsluchom jednoznačne potvrdené, že ošetrovanou osobou bol práve obžalovaný. Existenciu takéhoto zdravotníckeho zákroku u obžalovaného spochybňujú aj správy Všeobecnej zdravotnej poisťovne, ktorá ho neeviduje, a zdravotníckeho zariadenia Vik Trauma, ktorá zdravotné úkony nefakturovala, pričom nevysvetlila z akého dôvodu, ak sa tieto reálne vykonali (?). Obhajoba obžalovaného je spochybňovaná aj tým, že ju obžalovaný uplatnil až na hlavnom pojednávaní dňa 30.11.2016. Takýmto spôsobom sa nebránil ani pri výsluchu v prípravnom konaní dňa 13.7.2016, kde mu boli predložené aj kamerové záznamy, ani v podanom odpore proti trestnému rozkazu, ktorý podal dňa 29.9.2016 (č.l. 190).

Preskúmaním výroku o treste odvolací súd zistil, že súd I. stupňa v odôvodnení poukázal na všetky fakty zistené ohľadne osoby obžalovaného, jeho doterajší život i kriminálnu minulosť. Správne u neho nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Konštatoval u neho priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. s poukazom na odsúdenie vo veci OS Trnava sp. zn. 2T/120/2014. Z aktuálneho odpisu z registra trestov

odvolací súd zistil, že ohľadne tohto odsúdenia došlo k osvedčeniu sa podmiennečne odsúdeného dňom 01.01.2018 a z toho dôvodu sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený v tejto veci. Tým vznikla prekážka, aby citované odsúdenie bolo možné považovať za priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Tr. zák.

Odvolací súd prihliadol na uvedený právny záver, ktorý mal za následok zmenu v pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností z 0:1, ktorý ustálil súd I. stupňa, na pomer 0:0. Z toho dôvodu odvolací súd ukladal obžalovanému trest v rámci zákonnej trestnej sadzby 1 až 5 rokov postupom podľa § 38 odsek 2 Tr. zák. Pri výmere trestu prihliadol okrem závažnosti činu aj na osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného, zmenu uvedeného pomeru, ako aj ďalších kritérií vyplývajúcich z § 34 odsek 1 Tr. zák. a obžalovanému uložil miernejší trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s výkonom v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia s poukazom na § 48 odsek 2 písmeno a/ Tr. zák. ako aj zásadu trestného konania „reformatio in peius“.

Výrok o odkázaní poškodenej s nárokom na náhradu škody na civilný proces zodpovedá výsledkom dokazovania, pretože poškodená si na hlavnom pojednávaní dňa 30.11.2016 uplatnila nárok na náhradu škody vo výške minimálne 2 500 (dvetisíc päťsto) eur, ktorá mala pozostávať zo škody na odcudzených veciach a tiež zo straty času v súvislosti s týmto vyšetrovaním. Poškodená ani v odvolacom konaní nevedela uviesť, či jej vznikla nejaká škoda a v akej výške v súvislosti so skutkom v napadnutom rozsudku. Čo sa týka ňou uplatňovanej straty času v súvislosti s vyšetrovaním, mohlo by sa jednať o trovy poškodenej, ktoré vynaložila v súvislosti s uplatňovaním jej nároku na náhradu škody, o ktorých sa však rozhoduje až po právoplatnosti rozsudku podľa § 558 Tr. por. Sem však nemožno započítavať trovy, ktoré jej vznikli ako svedočné, ktoré si mohla a mala uplatňovať u toho, kto ju predvolal (§ 140 odsek 1, 2 Tr. por.).

Odvolaciemu súdu bolo opätovne predložené na rozhodnutie aj odvolanie poškodenej a to i napriek tomu, že odvolací súd už v predchádzajúcich uzneseniach jej odvolania smerujúce proti výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby i proti výroku, ktorým bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces, zamietol ako podané neoprávnenou osobou.

Odvolací súd zistil, že aktuálne podané odvolanie poškodenej už nezdôvodnila prostredníctvom splnomocnenkyne, ale sama a opätovne napádala výrok o oslobodení obžalovaného spod obžaloby pre skutok pod bodom I. ako aj súčasný odsudzujúci výrok v napadnutom rozsudku.

Poškodená tak opätovne úplne ignorovala právne závery, ktorý vyslovil odvolací súd a podrobne ich zdôvodnil v predchádzajúcich uzneseniach. Na tomto mieste odvolací súd pripomína, že súd I. stupňa i odvolací súd musia pri rozhodovaní striktnie dodržať všetky procesné ustanovenia, ktoré vyplývajú z Trestného poriadku a nemôžu „rozhodovať podľa toho, ako si to poškodená praje“. Rozhodujúci je fakt, že poškodená nemá oprávnenie napádať odvolaním výrok o vine ani výrok o treste.

Odvolací súd tak podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku odvolanie poškodenej obligatórne opätovne zamietol, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok (§ 141 ods. 2 Tr. por.).